

KINH DIỆU PHÁP LIÊN
HOA – Quyển 2

Hán dịch: Tam Tạng Pháp
Sư Cưu Ma La Thập
Việt dịch: Hòa thượng
Thích Trí Tịnh

LOTUS SUTRA
Volume II

Chinese translation: Tripitaka
Dharmabhāṅga Kumārajīva
English translation: [City of
Ten Thousand Buddhas, USA.](#)

Light adaptation by: support@daotrangtayphuong.org

Conventions:

- Text absent in Vietnamese: English text put in footnotes or in Appendixes or in []
- Text absent in English: Put in italic font if translated.
- Bold *italic*: Using translation from <http://evdhamma.org/index.php/sutras/lotus-nirvana/lotus-sutra/>

- *[italic]* in Vietnamese: differences among Vietnamese versions

KINH DIỆU PHÁP
LIÊN HOA
PHẨM “TÍN GIẢI”
THỨ TƯ

1. Lúc bấy giờ, các Ngài
Tuệ-Mệnh Tu-Bồ-Đề,
Đại Ca-Chiên-Diên, Đại
Ca-Diếp, Đại Mục-Kiền-

LOTUS SUTRA

Chapter 4:
Belief and Understanding

1. At that time the wise and
long-lived Subhuti,
Mahakatyayana, Mahakashyapa,
Mahamaudgalyayana, having

Liên, từ nơi Phật được
nghe pháp chưa từng có.
Đức Thế-Tôn dự ghi cho
Ngài Xá-Lợi-Phất sẽ
thành vô-thượng chánh-
đẳng chánh-giác, sanh
lòng hy hữu hơn hở vui
mừng, liền từ chỗ ngồi
đứng dậy sửa y phục
trịch bày vai hữu, gối
hữu chấm đất, một lòng

heard from the Buddha, Dharma
such as they had never heard
before, the bestowal of the
prediction of
anuttarasamyaksambodhi upon
Shariputra, felt it very rare.
They rose from their seats,
jumped for joy, straightened
their robes, bared their right
shoulders, placed their right
knees on the ground, single-

chấp tay cúi mình cung kính chiêm ngưỡng dung nhan Phật mà bạch cùng Phật rằng: “Chúng con đứng đầu trong hàng Tăng, tuổi đều già lụn, tự cho đã được Niết-bàn không kham nhiệm gì nữa, chẳng còn thẳng cầu thêm đạo vô-thượng chánh-đẳng chánh-giác”.

mindedly put their palms together, inclined themselves respectfully, gazed at the honored countenance and spoke to the Buddha, saying, “We, who dwell at the head of the Sangha and are advanced in years, told ourselves that we had already attained Nirvana and had no further responsibility, and we did

Đức Thế-Tôn thuở trước
nói pháp đã lâu, lúc đó
chúng con ngồi nơi tòa
thân thể mỗi mệt, chỉ
nhớ nghĩ ba pháp:
Không, vô tướng, vô tác,
đôi với các pháp du hý
thần thông, tịnh cõi nước

not go forward to seek
anuttarasamyaksambodhi.”

“The World Honored One has,
from of old, been speaking the
Dharma for a long time. Sitting
here all this time, our bodies
tired, we have merely been
mindful of emptiness,
signlessness, and wishlessness,
taking no delight in the

Phật, độ thoát chúng sanh của Bồ-Tát, lòng chúng con không ưa thích.

Vì sao? Đức Thế-Tôn khiến chúng con ra khỏi ba cõi được chứng Niết-bàn, lại nay đây chúng con tuổi đã già nua ở nơi

Bodhisattva Dharmas, in their spiritual penetrations of playfulness, in their purification of Buddhalands, or in their maturation of living beings.”

“What is the reason? The World Honored One has led us to escape the Three Realms and attain certification to Nirvana. Besides, we are now advanced in

đạo vô-thượng chánh-
đẳng chánh-giác của
Phật dạy Bồ-Tát không
hề sanh một niệm ưa
thích. Chúng con hôm
nay ở trước Phật nghe
thọ ký cho Thanh-văn sẽ
được vô-thượng chánh-
đẳng chánh-giác, lòng
rất vui mừng được pháp
chưa từng có, chẳng ngờ

years and when the Buddha
taught the Bodhisattvas of
anuttarasamyaksambodhi we did
not give rise to even a single
thought of longing for it.” “Now,
in the presence of the Buddha,
having heard him bestow upon
the Hearers the
anuttarasamyaksambodhi
prediction, our hearts rejoice
enthusiastically and we obtain

hôm nay bỗng nhiên
được pháp hy hữu, tự rất
mừng may được lợi lành
lớn, vô lượng trân báu
chẳng tìm cầu mà tự
được.

what we never have had. We
never thought that now we
would suddenly be able to hear
this rare Dharma. We rejoice
profoundly, having gained great
and good benefit.” “It is as if,
without our seeking them,
limitless precious gems had
come into our possession.”

2. Thế-Tôn! chúng con hôm nay xin nói thí dụ để chỉ rõ nghĩa đó.

Thí như có người tuổi thơ bé, bỏ cha trốn đi qua ở lâu nơi nước khác, hoặc mười, hai mươi đến năm mươi năm; người đó tuổi đã lớn lại thêm nghèo cùng khốn khổ,

2. “World Honored One, we would now like to speak a parable to clarify this principle.”

“It is as if there were a person who, in his youth, left his father and ran away, dwelling long in another country, perhaps ten, twenty or even fifty years.” “As he grew older, he became poor and needy and ran about in the

đông ruổi bốn phương để
câu đồ mặc vật ăn, dạo
đi lần lần tình cờ về bốn
quốc.

Người cha từ trước đến
nay, tìm con không được
bèn ở lại tại một thành
trong nước đó. Nhà ông
giàu lớn của báu vô
lượng, các kho đụn,

four directions in search of
clothing and food. Gradually he
wandered until he accidentally
approached his native land.”

“His father, from the first, had
set out seeking his son but in
vain. He settled midway in a
city. His household was one of
great wealth, with limitless
wealth and jewels, gold, silver,

vàng, bạc, lưu ly, san-hô, hổ-phách, pha lê, châu ngọc v.v... thảy đều đầy tràn; tôi tớ, thần tá, lại dân rất đông, voi, ngựa, xe cộ bò dê nhiều vô số. Cho vay thâu vào lời lãi khắp đến nước khác, khách thương buôn bán cũng rất đông nhiều.

lapis lazuli, coral, amber, crystal, pearls, and other jewels. His granaries and treasuries were overflowing, and he had many servants, ministers and assistants, as well as countless elephants, horses, carriages, cattle, and sheep. The profits from his trade extended to the other countries, and there were

Bảy giờ, gã nghèo kia dạo đến các tụ lạc, trải qua xóm làng, lần hồi đến nơi thành của người cha ở.

also many traders and merchants.”

“Then the poor son, having wandered through various villages and passed through countries and cities, at last reached the city where his father had settled.”

Người cha hằng nhớ con, cùng con biệt ly hơn năm mươi năm mà ông vẫn chưa từng đối với người nói việc như thế, chỉ tự suy nghĩ lòng rất ăn năn. Ông tự nghĩ già nua và có nhiều của cải, vàng bạc, trân báu, kho đụn tràn đầy, không có con cái, một mai mà chết

“The father had always been mindful of his son. Although they had been separated for over fifty years, he had never spoken of the matter to anyone, but merely pondered over it, his heart filled with regret, as he thought, ‘I am old and decrepit. I have much wealth: gold, silver, and precious gems, granaries and storehouses filled to

mất thì của cải tảo thất
không người giao phó.
Cho nên ân cần luôn nhớ
đến con. Ông lại nghĩ:
Nếu ta gặp được con ủy
phó của cải, thản nhiên
khoái lạc không còn sầu
lo.

overflowing. Such a pity that I
have no son! One day I'm bound
to die, and when I do, my wealth
will be scattered and lost, for I
have no one to bequeath them
to.' This is why he ever earnestly
thought of his son. 'If I could
only get my son back, I'd make
him heir to my wealth. I'd be
contented and happy and have
no further worries.'”

3. Thừa Thế-Tôn! Bảy giờ gã cùng tử làm thuê làm mướn lần hồi tình cờ đến nhà người cha bèn đứng lại bên cửa, xa thấy cha ngồi giường sư tử, ghé bấu đỡ chân, các hàng Bà-la-môn, Sát-đế-lợi, Cư-sĩ đều cung kính bao quanh. Trên thân

3. “World Honored One, the poor son then, hiring himself as a laborer here and there, unexpectedly arrived at his father’s house. Standing by the gate, he saw his father seated on a Lion-seat. His feet were resting on a jeweled footstool, and he was reverently surrounded by Brahmans, Kshatriyas, and

ông đó dùng chuỗi ngọc
chân châu giá trị nghìn
vạn để trang nghiêm, kẻ
lại dân tôi tớ tay cầm
phất trần trắng đứng hầu
hai bên. Màn báu che
trên, những phan đẹp
thòng xuống, nước thơm
rưới đất, rải các thứ danh
hoa, các vật báu chung
bày, phát ra, thâu vào,

laypeople. Necklaces of pearls,
their value in the millions,
adorned his body. Attendants
and servants, holding white
whisks, waited on him right and
left. Above him was a jeweled
canopy hung with flowers and
pennants. Fragrant water was
sprinkled on the ground, and
expensive flowers were scattered
about. Precious objects were

lấy, cho v.v... có các sự
ngghiêm sức đường ấy, uy
đức rất tôn trọng.

Gã cùng tử thấy cha có
thể lực lớn liền sanh
lòng lo sợ, hồi hận về
việc đến nhà này, nó

placed in rows, which were
passed out and taken in on
leaving and entering. Such were
the adornments, and the majesty
and authority of his awesome
virtue.

When the poor son saw his
father, possessed of such great
power, he was immediately
afraid and regretted having come

thầm nghĩ rằng: “Ông này chắc là vua, hoặc là bậc đồng vua, chẳng phải là chỗ của ta làm thuê mượn được tiền vật.

Chẳng bằng ta qua đến xóm nghèo có chỗ cho ta ra sức dễ được đồ mặc vật ăn, nếu như ta đứng lâu ở đây hoặc rồi họ sẽ

there. Secretly he thought, ‘This is perhaps a king, or one equal to a king. This is no place for me to hire myself out.

I’d better go to a poor village where there will be room for me to work and where I can easily obtain clothing and food. If I stay here any longer, I may be

bức ngặt ép sai ta làm”.
Gã nghĩ như thế rồi, liền
chạy mau đi thẳng.

4. Khi đó, ông Trưởng-
giả ngồi nơi tòa sư tử
thấy con bèn nhớ biết,
lòng rất vui mừng mà tự
nghĩ rằng: “Của cải kho
tàng của ta nay đã có
người giao phó rồi, ta

forced to work.’ And with this
thought, he quickly ran off.”

4. “Then the wealthy elder,
seated on the Lion-seat, seeing
his son, recognized him and his
heart rejoiced greatly, as he
thought, ‘I now have someone to
whom I can bequeath my wealth
and treasuries. I have constantly

thường nghĩ nhớ đứa con này làm sao gặp được, nay bỗng nó tự đến rất vừa chỗ muốn của ta, ta tuy tuổi già còn vẫn tham tiếc”. Ông liền sai người hầu cận đuổi gấp theo bắt lại.

Lúc ấy, kẻ sứ giả chạy mau qua bắt, gã cùng tử

been mindful of my son but had no way of seeing him. Then, all of a sudden, he came on his own, and my wish has been fulfilled.

Although I am old and decrepit I still longed for him with regret.”” “He then sent attendants to follow him and bring him back.

Thereupon, the servants quickly apprehended him. The poor son

kinh ngạc lớn tiếng kêu oan: “Tôi không hề xúc phạm, có sao lại bị bắt?” Kẻ sứ giả bắt nó càng gấp cưỡng dắt đem về. Khi đó gã cùng tử tự nghĩ không tội chi mà bị bắt bớ đây chắc định phải chết, lại càng sợ sệt mê ngất ngã xuống đất.

in alarm shouted in resentment, “I have committed no offense. Why have I been seized?” The servants, with even greater haste, grabbed him and dragged him back. The poor son thought to himself. ‘I am blameless and yet have been imprisoned. This surely means that I will die,’ and, even more frightened, he fainted and fell to the ground.”

Người cha xa thấy vậy bèn nói với kẻ sứ giả rằng: “Không cần người đó, chớ cưỡng đem đến, lấy nước lạnh rưới trên mặt cho nó tỉnh lại đừng nói chi với nó”. Vì sao? Cha biết con mình ý chí hạ liệt, tự biết mình giàu sang làm cho con khiếp

“The father saw his son from afar and said to the servant, “I do not need this person. Do not force him to come along. Sprinkle cold water on his face to bring him to, but do not speak further with him” Why was this? The father knew that his son’s resolve and will were inferior and lowly, and that his own

sợ. Biết chắc là con rồi
mà dùng phương tiện
chẳng nói với người
khác biết là con mình.
Kẻ sứ giả nói với cùng
tử: “Nay ta thả ngươi đi
đâu tùy ý”.

nobility was a source of
difficulty to his son. Therefore,
although he was certain that this
was his son, he expediently
refrained from telling anyone,
“This is my son.” The servant
said to the son, “I now set you
free. You may go wherever you
wish.”

Gã cùng tử vui mừng
được điều chưa từng có,
từ dưới đất đứng dậy,
qua đến xóm nghèo để
tìm cầu sự ăn mặc.

5. Bảy giờ ông Trưởng-
giả toan muốn dụ dẫn
người con mà bày chức
phương tiện, mật sai hai

The poor son was delighted,
having gained what he had never
had before. He rose from the
ground and went to a poor
village to seek clothing and
food.”

5. “Then the elder, wishing to
induce his son, set up an
expedient and secretly sent two
people, haggard and undignified

người, hình sắc tiều tụy không có oai đức: Hai người nên qua xóm kia từ từ nói với gã cùng tử, nơi đây có chỗ làm trả giá gấp bội. Gã cùng tử nếu chịu thời dắt về đây khiến làm. Nếu nó có hỏi muốn sai làm gì? Thì nên nói với nó rằng: “Thuê người hốt phân,

in appearance, saying to them, “You may go there and gently speak to that poor one. Tell him there is a place for him to work here where he can earn twice as much. If he agrees, bring him back and put him to work. If he asks what he is to do, tell him, ‘You are being hired to sweep out dung. We two will work along with you.’” “Then the two

chúng ta hai người cũng cùng người chung nhau làm”. Khi đó hai người sứ liền tìm gã cùng tử, rồi thuật đủ việc như trên.

6. Bảy giờ gã cùng tử trước hỏi lấy giá cả liền đến hốt phân. Người cha thấy con, thương xót và

servants sought out the poor son, and when they found him, they told him the above matter in detail.”

6. “At that time the poor son first took his salary and then joined them in sweeping away the dung. When the father saw his

quái lạ. Lại một ngày khác ông ở trong cửa sổ xa thấy con ốm o tiêu tụy, phân đất bụi bặm dơ dáy không sạch. Ông liền cởi chuỗi ngọc, áo tốt mịn màng cùng đồ trang sức, lại mặc áo thô rách trỉn dơ, bụi đất lấm thân, tay mặt cầm đồ hốt phân, bộ dạng đáng nể

son, he felt pity and amazement.” “Later, on another day, through a window, he saw his son at a distance, thin, haggard, soiled with dung, dirt, and filth.” “He then removed his necklace of beads, his soft upper garments, and his adornments and put on a coarse, worn out, and filthy robe, smeared himself with dirt and holding a dung

sợ, bảo những người làm
rằng: “Các người phải
siêng làm việc chớ nên
lười nghỉ!” Dùng
phương tiện đó được đến
gần người con.

Lúc sau lại bảo con rằng:
“Gã nam tử này! Người
thường làm ở đây đừng
lại đi nơi khác, ta sẽ trả

shovel, looking frightful he
addressed his workers, saying,
“All of you, work hard! Do not
be lax.” By this device he draws
near to his son,

to whom he later says, “Hey, my
boy! You should stay here and
work. Don’t go elsewhere. I will
increase your wages. Whatever

thêm giá cho người;
những đồ cần dùng như
loại bồn, chậu, gạo, bột,
muối, dấm, người chớ tự
nghĩ ngại. Cũng có kẻ tớ
già hèn hạ, nếu cần ta
cấp cho, nên phải an
lòng, ta như cha của
người chớ có sầu lo”.

you need, be it pots, utensils,
rice, flour, salt or vinegar or
other such things, don't trouble
yourself about it. I also have an
old, worn-out servant you can
have if you need him. So put
your mind at rest. I am like your
father, so have no more worries.

Vì sao? Vì ta tuổi tác già lớn mà người thì trẻ mạnh, người thường trong lúc làm việc không lòng dối khi trễ nãi giận hờn nói lời thán oán, đều không thấy người có các điều xấu đó như các người làm công khác. Từ ngày nay nhận sau như con đẻ của ta. Tức thời

Why? I am very old, and you are young and strong. Whenever you are working, you are never deceitful, remiss, angry, hateful, or grumbling. I have never seen you commit such evils as I have other workers. From now on you shall be just like my own son.”
“Just then the elder gave him a name, calling him his son. The poor son, although delighted at

Trưởng-giả lại đặt tên cho cùng tử gọi đó là “con”. Khi đó gã cùng tử, dầu mừng việc tình cờ đó song vẫn còn tự cho mình là khách, là người làm công hèn, vì có đó mà trong hai mươi năm thường sai hốt phân, sau đó lòng gã mới lần thể tin ra vào không

this happening, still referred to himself as a lowly worker from outside. For this reason, for twenty years he was constantly kept at work sweeping away dung.” “After this, they trusted one another, and he came and went without difficulty. However, he still stayed in the same place as before.”

ngại sợ, nhưng chỗ gã ở
cũng vẫn nguyên chỗ cũ.

7. Thế-Tôn! Bảy giờ
Trưởng-giả có bệnh, tự
biết mình không bao lâu
sẽ chết mới bảo cùng tử
rằng: “Ta nay rất nhiều
vàng bạc, trân, báu, kho
đụn tràn đầy, trong đó
nhiều ít chỗ đáng xài

7. “World Honored One: At that
time, the elder grew sick and
knew he would die before long.
He said to the poor son, “I now
possess much gold, silver, and
jewels, and my granaries and
storehouses are filled to
overflowing. You should know

dùng người phải biết hết
đó. Lòng ta như thế,
người nên thể theo ý ta.

Vì sao? Nay ta cùng
người bèn là không
khác, nên gắng dụng tâm
chớ để sót mất”.

in detail their quantities and the
amounts to be received and
given. Such are my thoughts,
and you should understand what
I mean.

What is the reason? You and I
are now no different. You should
be even more careful that
nothing be lost.”

Khi ấy cùng tử liền nhận lời bảo lãnh biết các của vật, vàng, bạc, trân, báu và các kho tàng, mà trọn không có ý mong lấy của đáng chùng bữa ăn, chỗ của gã ở vẫn tại chỗ cũ, tâm chí hạ liệt cũng chưa bỏ được.

“At that time, the poor son, having received these instructions, took charge of all the goods, the gold, silver, and precious gems, as well as the granaries and storehouses, and yet he did not long for so much as a single meal. He continued to stay in the same place, still unable to let go of his lowly thoughts.”

8. Lại trải qua ít lâu sau, cha biết ý chí con lần đã thông thái trọn nên chí lớn, tự chê tâm ngày trước. Đến giờ sắp chết, ông gọi người con đến và hội cả thân tộc, quốc-vương, quan đại-thần, dòng sát-lợi, hàng cư-sĩ, khi đã nhóm xong, ông

8. “After a short while, the father knew that his son had grown more relaxed, that he had accomplished the great resolve and despised his former state of mind. Knowing that his own end was near, he ordered his son to gather together all the relatives, kings, great ministers, Kshatriyas, and lay people.

liền tuyên bố rằng: “Các ngài nên rõ, người này là con ta, của ta sanh ra, ngày trước trong thành nọ, bỏ ta trốn đi, nổi trôi khổ sở, hơn năm mươi năm, nó vốn tên ấy, còn ta tên ấy. Xưa ta ở tại thành này lòng lo lắng tìm kiếm, bỗng ở nơi đây gặp được nó. Nó thật là

When they had all assembled, he spoke to them saying, “All of you gentlemen should know that this is my son, begotten by me. In a certain city, he left me and ran away to suffer desolation, poverty, and hardship for over fifty years. His original name was such and such, and my name was such. Long ago, in my native city, I anxiously sought

con ta, ta thật là cha nó.
Nay ta có tất cả bao
nhiều của cải, đều là của
con ta có, trước đây của
cải cho ra thân vào, con
ta đây coi biết”.

Thế-Tôn! Khi đó gã
cùng tử nghe cha nói
như thế, liền rất vui

him. Suddenly, here, I have
found him again! This is really
my son. I am really his father.
All of my wealth now belongs to
my son, and all that has been
paid out and taken in is known
by him.”

“World Honored One, when the
poor son heard what his father
had said, he rejoiced greatly,

mừng được điều chưa từng có, mà nghĩ rằng: “Ta vốn không có lòng mong cầu, nay kho tàng báu này tự nhiên mà đến”.

9. Thế-Tôn! Ông phú Trưởng-giả đó là đức Như-Lai, còn chúng con đều giống như con của

having obtained what he had never had, and he thought, ‘Originally, I had no thought to seek anything, and now this treasury has come to me of itself.’”

9. “World Honored One, the great and wealthy elder is the Thus Come One. We are all like the Buddha’s sons.” “The Thus

Phật. Đức Như-Lai
thường nói chúng con là
con.

Thưa Thế-Tôn! Chúng
con vì ba món khổ (16)
nên ở trong sanh tử chịu
các sự đau đớn mê lầm
không hiểu biết, ưa thích
các pháp tiểu thừa. Ngày
nay đức Thế-Tôn khiến

Come One always says that we
are his sons.”

“World Honored One, because
of the three kinds of suffering,
we have suffered much torment
in the midst of births and deaths.
Deluded and ignorant, we clung
to petty dharmas.” “Today, the
World Honored One has caused

chúng con suy nghĩ dọn
trừ những phân dơ các
pháp hý luận (17).

Chúng con ở trong đó
siêng gắng tinh tấn được
đến Niết-bàn, cái giá một
ngày. Đã được đây rồi
lòng rất vui mừng tự cho
là đủ, mà tự nói rằng: Ở
trong pháp của Phật; do

us to think about getting rid of
the dung of frivolous discussions
of the Dharma. We increased our
vigor to earn one day's wage of
Nirvana. Having attained this,
our hearts rejoiced greatly, and
we were content, saying to
ourselves that, through our
diligence and vigor, what we had
gained in the Buddhadharma
was plentiful.”

siêng năng tinh tấn nên
chỗ được rộng nhiều.

Nhưng đức Thế-Tôn
trước biết chúng con
lòng ưa muốn sự hèn tẻ,
ham nơi pháp tiểu thừa,
chúng con bèn bị Phật
buông bỏ chẳng vì phân
biệt rằng: Các ông sẽ có

“However, the World Honored
One, knowing all along that our
minds were attached to lowly
desires and took delight in petty
dharmas, let us go our own way
and did not specify to us saying,
‘You are all to have a share in

phần bảo tàng tri kiến
của Như-Lai.

Đức Thế-Tôn dùng sức
phương tiện nói bày trí
huệ của Như-Lai. Chúng
con theo Phật được giá
Niết-bàn một ngày, cho
là được nhiều rồi, đối
với pháp Đại-thừa này
không có chí cầu. Chúng

the treasury of the Thus Come
One's knowledge and vision.””

“The World Honored One, using
the power of expedient devices,
has spoken of the Thus Come
One's wisdom. Having gained
from the Buddha the one day's
wage of Nirvana, we took it to
be a great attainment; we had no
ambition to seek the Great

con lại nhân trí huệ của Phật, vì các vị Bồ-Tát mà chỉ bày diễn nói, nhưng chính tự mình lại không có chí muốn nơi pháp đó.

Vì sao? Đức Phật biết chúng con ưa nơi pháp tiểu thừa, nên dùng sức phương tiện thuận theo

Vehicle. Besides, the wisdom of the Thus Come One had been set forth for the sake of the Bodhisattvas, and so we held no expectations regarding it.

What is the reason? The Buddha knew that our minds took delight in petty dharmas. He used the power of expedients to teach us

chúng con mà nói pháp,
chúng con không tự biết
thật là Phật tử. Ngày nay
chúng con mới biết đức
Thế-Tôn ở nơi trí huệ
của Phật không có lần
tiếc.

Vì sao? Chúng con từ
xưa đến nay thật là Phật
tử mà chỉ ưa nơi pháp

in the appropriate manner, and
we did not know that we were
truly the Buddha's sons.” “Now
we know that the World
Honored One is by no means
ungenerous with the Buddha's
wisdom.

Why? From of old, we truly
have been the Buddha's sons,
and yet we delighted only in

tiểu thừa, nếu chúng con có tâm ham Đại-thừa, thì Phật vì chúng con mà nói pháp Đại-thừa. Ở trong kinh này chỉ nói pháp nhưt thừa. Lúc xưa đức Phật ở trước Bồ-Tát chê trách Thanh-văn ham pháp tiểu thừa. Nhưng đức Phật thực dùng Đại-thừa để giáo

petty dharmas. If we had thought to delight in the great, the Buddha would then have spoken for us the Great Vehicle Dharma. This Sutra speaks of only One Vehicle. In the past, in the presence of the Bodhisattvas, the Buddha had belittled the Hearers who delight in lesser dharmas, but he was actually employing the Great Vehicle in

hóa, vì thế nên chúng con nói vốn không có lòng mong cầu mà nay báu lớn của đấng Pháp-vương tự nhiên đến, như chỗ nên được của Phật tử đều đã được đó.

teaching and transforming them.” “Therefore, we say that originally we had not hoped for or sought anything, and yet now these great jewels of the Dharma King have come to us of themselves. That which the Buddha’s sons should attain, we have already attained.”

Bấy giờ ngài Ma-ha Ca-
Diếp muốn tuyên lại
nghĩa trên mà nói kệ
rằng:

10. Chúng con ngày hôm
nay

Nghe âm giáo của Phật

Lòng hớn hởi mừng rỡ

Được pháp chưa từng có.

At that time, Mahakashyapa,
wishing to restate this meaning,
spoke verses, saying,

10. “We, on this day,

Hearing the sound of the
Buddha’s teaching,

Jump for joy!

Gaining what we never had.

Phật nói hàng Thanh-văn
Sẽ được thành quả Phật

Đống châu báu vô
thượng
Chẳng cầu tự nhiên
được.

Ví như gã đồng tử
Thơ bé không hiểu biết
Bỏ cha trốn chạy đi
Đến cõi nước xa khác

The Buddha says that Hearers,
Shall become Buddhas in the
future.

A cluster of supreme gems,

We have gained, without our
seeking.

It is like a youth,
Who, young and ignorant,
Ran away from his father
To another distant land,

Nổi trôi khắp nước ngoài

Hơn năm mươi năm dài

Cha già lòng buồn nhớ

Kiểm tìm khắp bốn

phương

Kiểm tìm đó đã mỗi

Liên ở lại một thành

Xây dựng nên nhà cửa

Năm món dục tự vui.

Roaming from country to
country

For fifty years and more.

His father, worried about him,

Sought him in the four directions

Until, tired of the search,

He stopped in a certain city,

Where he built himself a house

And amused himself with the

five desires.

Nhà ông giàu có lớn

Nhiều những kho vàng,
bạc

Xa-cừ, ngọc mã-nã

Trân châu, ngọc lưu ly

Voi ngựa cùng trâu dê

Kiệu, cán đủ xe cộ

Ruộng đất và tôi tớ

His household was large and
wealthy,

With much gold and silver,

Mother-of-pearl, carnelian,

Real pearls, and lapis lazuli,

Elephants, horses, cattle, and
sheep,

Hand-drawn carts, palanquins,
and chariots,

Husbandmen and servants,

Nhân dân rất đông nhiều
Xuất nhập thâu lời lãi
Bèn khắp đến nước khác
Khách thương người
buôn bán
Không xứ nào không có,
Nghìn muôn ức chúng
hội
Vây quanh cung kính
ông

And a multitude of subjects.
The profits from his trade
Extended to the other countries.
Traders and merchants
Were present everywhere.
Multitudes in the hundreds of
millions
Surrounded him reverently.

Thường được bậc vua
chúa
Mến yêu nhớ tưởng đến,
Các quan, hạng hào tộc
Đều cũng đồng tôn trọng
Vì có các sự duyên
Người tới lui rất đông,
Giàu mạnh như thế đó
Có thể lực rất lớn

And always, by kings,
He was cherished and
remembered.
The ministers and noble clans
All honored him.
For those reasons,
Those who came and went were
many.
Such was his nobility, wealth,
And his great authority.

Mà tuổi đã già nua

Lại càng buồn nhớ con

Ngày đêm luống suy
nghĩ

Giờ chết toan sắp đến

Con thơ dại bỏ ta

Hơn năm mươi năm
tròn,

But then, as he grew old and
decrepit,

He was filled with worry for his
son.

Morning and evening, his only
thought was,

“My time of death is drawing
near.

My foolish son has left me now,
For over fifty years.

Các của vật kho tàng

Sẽ phải làm thế nào?

11. Bảy giờ gã cùng tử

Đi tìm cầu ăn mặc

Áp này đến áp khác

Nước này sang nước nọ,

Hoặc có khi được của

Hoặc có lúc không được,

Đói thiếu hình gầy gò

The things in my granaries and
store-houses,

Whatever shall I do with them?

11. Then the poor son,

Seeking clothing and food,

Went from city to city,

From country to country,

Sometimes getting something,

Sometimes getting nothing.

Starving, emaciated,

Thân thể sanh ghẻ lác.

Lần lựa đi trải qua

Đến thành cha già ở

Xoay vắn làm thuê
mướn

Bèn đến trước nhà cha.

Lúc ấy ông Trưởng-giả

Đang ở trong nhà ông

Covered with scabs,

He went on his way until

eventually,

He arrived in the city where his
father lived.

Hiring himself out along the
way,

He finally reached his father's
house.

At that time, the elder,

Within his gateway,

Giăng màn châu báu lớn
Ngồi tòa sư-tử cao
Hàng quyền thuộc vây
quanh
Đông người đứng hầu
hạ,
Hoặc có người tính toán
Vàng, bạc, cùng vật báu
Của cải ra hoặc vào
Biên chép ghi giấy tờ.

Was covered by a large canopy,
And seated on a Lion-throne,
Surrounded by his retinue,
And various attendants.
Some of them were counting up
His gold, silver, and other
valuables.
His income and expenses were
Recorded there on ledgers.

Gã cùng tử thấy cha

Quá mạnh giàu tôn
nghiêm

Cho là vị quốc-vương
Hoặc là đồng bậc vua,
Kinh sợ tự trách thâm
Tại sao lại đến đây?
Lại thâm tự nghĩ rằng:
Nếu ta đứng đây lâu
Hoặc sẽ bị bức ngặt

When the poor son saw his
father,

Of such nobility and wealth,

He said, “This must be a king,
Or the equal of a king.”

In fright, he reproved himself,
“Why have I come here?”

And further to himself, he said,
“If I stay here long,
I may be oppressed

Ép buộc sai khiến làm.
Suy nghĩ thế đó rồi
Rảo chạy mà đi thẳng
Hỏi thăm xóm nghèo
nàn
Muốn qua làm thuê
mướn.

12. Lúc bảy giờ Trưởng-
giả
Ngồi trên tòa sư-tử

And forced to go to work.”
Having had this thought,
He hurriedly ran off
To a poor village, asking

To be hired to work.

12. Just then, the elder,

Seated on the lion-throne,

Xa trông thấy con mình
Thầm lặng mà ghi nhớ,
Ông liền bảo kẻ sứ

Đuổi theo bắt đem về.

Gã cùng tử sợ kêu
Mê ngất ngã trên đất

Người này theo bắt tôi
Chắc sẽ bị giết chết

Saw his son at a distance,
And silently recognized him.

He then commanded his
attendants

To seize him and bring him
back.

The poor son cried out in alarm,
And fainted, falling to the
ground.

“These people have caught me!
I shall certainly be killed!

Cần gì đồ ăn mặc

Khiến tôi đến thế này!

Trưởng-giả biết con
mình

Ngu dại lòng hẹp hèn

Chẳng chịu tin lời ta

Chẳng tin ta là cha

Why, for food and clothing's
sake

Did I come to this place?"

The elder knew that his son

Was foolish and lowly.

“He wouldn't believe me if I
told him

He wouldn't believe that I am
his father.

Ông liền dùng phương
tiện

Lại sai hai người khác
Mắt chột, thân lùn xấu
Hạng không có oai đức!
Các người nên bảo nó
Rằng ta sẽ thuê nó

Hốt dọn các phân nhơ
Trả giá bội cho nó.
Gã cùng tử nghe rồi

Then he used an expedient,

And sent some other men,
One-eyed, squat, and ugly,
Lacking awesome virtue.

“Speak to him,” he said,
“And tell him, ‘You will work
with us

Getting rid of dung and filth
At twice your normal wages.’”

When the poor son heard this,

Vui mừng theo sứ về
Vì dọn các phân nhờ

Sạch sẽ các phòng nhà
Trưởng-giả trong cửa sổ
Thường ngó thấy con
mình

Nghĩ con mình ngu dại

Ưa thích làm việc hèn.

Lúc đó ông Trưởng-giả

He happily followed them back
And swept out the dung and
filth,

Cleaning all the dwellings.
From his window, the elder
Would often watch his son,

Remembering that he was
foolish and lowly

And enjoyed menial work.

Then the elder

Mặc y phục cũ rách
Tay cầm đồ hốt phân
Qua đến chỗ con làm
Phương tiện lần gần gũi

Bảo rằng: ráng siêng
làm!

Đã thêm giá cho người
Và cho dầu thoa chân

Đồ ăn uống đầy đủ

Put on a worn and dirty robe,
And, holding a dung shovel,
Went to where his son was.

Expediently drawing near to
him,

He said, “Work with diligence,

For I have increased your wages,
And shall give you oil for your
feet,

And your fill of food and drink,

Thêm đệm chiếu đầy ấm
Cặn kẽ nói thế này:
Người nên siêng làm
việc!

Rồi lại dịu dàng bảo

Như con thật của ta.

13. Ông Trưởng-giả có
trí

And thick, warm bedding.”
Thus he spoke sharply saying,
“You must work hard!”

And then in gentler tones, he
added,

“You are like my own son.

13. The elder, in his wisdom,

Lần lần cho ra vào

Trải qua hai mươi năm
Coi sóc việc trong nhà,

Chỉ cho biết vàng, bạc,
Ngọc trân châu, pha-lê
Các vật ra hoặc vào

Đều khiến gã biết rõ.

Eventually allowed him to come
and go.

For a period of twenty years,
He was put in charge of
household business.

He showed him his gold, silver,
Real pearls and crystal.

The income and expense of all
these things,

He was caused to know.

Gã vẫn ở ngoài cửa

Nương náu nơi am tranh

Tự nghĩ phận nghèo hèn

Ta không có vật đó.

Cha biết lòng con mình

Lần lần đã rộng lớn

Muốn giao tài vật cho

Liên nhóm cả thân tộc

Quốc vương các đại thần

And yet the son still lived
outside the gate,

Dwelling in a grass hut

Thinking of his poverty:

“None of these things are mine.

The father knew his son’s mind

Gradually had expanded,

And wishing to give him wealth,

He gathered together his

relatives,

The kings, and great ministers,

Hàng sát-lợi, cư-sĩ
Rồi ở trong chúng này

Tuyên nói chính con ta
Bỏ ta đi nước khác
Trải hơn năm mươi năm,
Từ gặp con đến nay
Đã hai mươi năm rồi
Ngày trước ở thành kia
Mà mất đứa con này
Ta đi tìm khắp nơi

The Kshatriyas and lay people.
In the midst of this great
assembly ,
He said, “This is my son.
He left me and went away
Fifty years ago.
And it has been twenty years
Since I saw him return.
Long ago in a certain city
I lost my son.
Searching for him everywhere,

Bèn đến ngụ nơi đây
Phàm của cải ta có
Nhà cửa cùng nhân dân
Thảy đều phó cho nó
Mặc tình nó tiêu dùng.
Người con nhớ xưa
nghèo
Ý chí rất kém hèn
Nay ở nơi cha mình

I came to this place.
Everything that I own,
My houses and servants,
I bequeath it all to him
That he may use it as he pleases
The son, recalling his former
poverty
And his lowly intentions.
Who now, in his father's
presence

Được quá nhiều châu
báu
Và cùng với nhà cửa
Gồm tất cả tài vật,
Lòng rất đổi vui mừng
Được điều chưa từng có.

14. Đức Phật cũng như
thế
Biết con ưa tiểu thừa

Had obtained these precious
jewels,
And these dwelling places,
And all such wealth,
Greatly rejoiced,
Having gained what he'd never
had.

14. The Buddha in the same way
Knew our fondness for the petty.

Nên chưa từng nói rằng
Các người sẽ thành Phật
Mà chỉ nói chúng con
Được có đức vô lậu

Trọn nên quả tiểu thừa
Hàng Thanh-văn đệ tử
Đức Phật bảo chúng con
Nói đạo pháp tối thượng

And so he never said to us,
“You shall become Buddhas.”
Instead he said that we
Could attain cessation of all
outflows,
Realize the lesser vehicle,
And become Hearer Disciples.
The Buddha has instructed us
To speak of the unsurpassed
Path,

Người tu tập pháp này

Sẽ được thành Phật quả

Chúng con vâng lời Phật

Vì các Bồ-Tát lớn

Dùng các món nhân
duyên

Cùng các món thí dụ

And spoken of those who
practice it

As being able to accomplish
Buddhahood.

Receiving the Buddha's
teaching, we

For the sake of the Great
Bodhisattvas,

Use causes and conditions,
Various analogies,

Bao nhiêu lời lẽ hay
Để nói đạo vô thượng.

Các hàng Phật tử thấy
Từ nơi con nghe pháp

Ngày đêm thường suy
gẫm

Tinh tấn siêng tu tập.
Bảy giờ các đức Phật

And numerous expressions
To speak of the unsurpassed
Path.

All the Buddha's disciples,
Having heard from us this
Dharma,

Think upon it day and night,

And diligently practice it.

Thereupon, all the Buddhas,

Liên thọ ký cho kia:

Các ông ở đời sau
Sẽ được thành Phật đạo.
Pháp môn rất bí tàng

Của tất cả các Phật
Chỉ để vì Bồ-Tát
Mà dạy việc thật đó,
Nhưng chẳng vì chúng
con

Then bestow predictions upon
them,

Saying, “You, in future age,
Shall become Buddhas.”

This is the secret store of
Dharma,

Of all the Buddhas.

Only for the Bodhisattvas

Are such real matters set forth.

And not for our sakes

Nói pháp chân yếu này

Như gã cùng tử kia

Được gần bên người cha

Dầu lãnh biết các vật

Nhưng lòng chẳng mong
cầu,

Chúng con dầu diễn nói

Tặng pháp báu của Phật

Have such true essentials been
spoken.

Just as the poor son.

Drew near his father, and

Although he knew of all his
possessions,

In his heart he held no hope of
getting them,

Even though we have spoken

Of the Buddhadharma's precious
store,

Tự mình không chí
nguyện
Cũng lại như thế đó.

15. Chúng con diệt bễ
trong (18)

Tự cho là đã đủ
Chỉ xong được việc này
Lại không biết việc khác.

Chúng con dầu có nghe

We personally never aspired to
it.

In just the same way

15. Having attained inner-
extinction,

We thought this sufficient,
For having completed this,
There was nothing else to be
done.

And even if we had heard

Pháp tịnh cõi nước Phật
Cùng giáo hóa chúng
sinh
Đều không lòng ưa vui.

Như thế là vì sao?
Vì tất cả các pháp
Thấy đều là không lặng
Không sanh cũng không
diệt

Of purifying Buddhalands,
And teaching and transforming
living beings,
We'd have taken no delight
therein.

And for what reason?
All dharmas are
Completely empty and still,
Neither produced nor destroyed,

Không lớn cũng không
nhỏ

Vô lậu và vô vi,

Suy nghĩ thế đó rồi
Chẳng sanh lòng ưa
muốn.

Chúng con đã từ lâu
Đối với trí huệ Phật
Không tham không ưa
thích

Neither great nor small,

Without outflows and
unconditioned.

Reflecting in this way,
We did not give rise to joy.

During the long night,
For the Buddha's wisdom,
We had no craving or attachment

Không lại có chí nguyện,
Mà đối với pháp mình
Cho đó là rốt ráo.

Chúng con từ lâu nay
Chuyên tu tập pháp
không

Được thoát khỏi hoạn
nạn

Khổ não của ba cõi

Nor did we aspire to it,
Yet, as to Dharma, we
Claimed we had the ultimate.

All through the long night,
We practiced and cultivated the
Dharma of emptiness.

Having won release from the
triple world

With its suffering, distress and
calamities,

Trụ trong thân rốt sau

Hữu dư y Niết-bàn (19)

Đức Phật dạy bảo ra

Chúng được đạo chẳng
luống

Thời là đã có thể

Báo được ơn của Phật.

Chúng con dầu lại vì

We dwell within our final
bodies,

In nirvana with residue.

According to the Buddha's
teaching,

We attained the Way which is
not false,

And we assumed that we had

Thereby repaid the Buddha's
kindness.

Although we, for the sake

Các hàng Phật tử thấy
Tuyên nói pháp Bồ-Tát
Đề cầu chứng Phật đạo

Mà mình đối pháp đó
Trọn không lòng mong
muốn

Đấng Đạo-Sư buông bỏ

Vì xem biết lòng con

Of the Buddha's disciples spoke
Of the Bodhisattvas Dharma,
With which they should seek
Buddhahood,

Still in this Dharma,
We never took delight at all.

Our master saw this and let
things be,

Because he saw into our hearts,

Ban đầu không khuyên
gắng

Nói những lợi có thực

Như ông Trưởng-giả
giàu

Biết con chí kém hèn

Bèn dùng sức phương
tiện

Để hòa phục tâm con

Vậy sau mới giao phó

And so, at first, he did not
encourage us

By telling of the real advantage.

Just as the wealthy elder

*who knew that his son's
ambitions were lowly*

Used the power of expedients

To bring his mind under control,

And afterwards gave to him

Tất cả tài vật báu
Đức Phật cũng thể đó
Hiện ra việc ít có
Biết con ưa tiểu thừa

Bèn dùng sức phương
tiện
Điều phục tâm của con

Rồi mới dạy trí lớn.

All of his valuables,
The Buddha in the same way
Manifests rare things,
But for those who delight in the
small,
He uses the power of expedients

To bring their minds under
control,
Only then teaching the greater
wisdom

Chúng con ngày hôm
nay

Được pháp chưa từng có
Chẳng phải chỗ trước
mong

Mà nay tự nhiên được
Như gã cùng tử kia
Được vô lượng của báu

16. Thế-Tôn! Chúng con
nay

On this day, we

Have gained what we never had!
That for which we lacked hope,

We now have attained.

Just as the poor son
Gained limitless treasure,

16. O World Honored One, now

Được đạo và chứng quả

Ở nơi pháp vô lậu

Được huệ nhãn thanh
tịnh

Chúng con từ lâu nay
Gìn tịnh giới Phật chế

Mới ở ngày hôm nay
Được hưởng quả báo đó,

We've obtained the Path and its
fruits.

Within the non-outflow Dharma
We've gained the eye, pure and
clear.

During the long night, we
Maintained the Buddha's pure
morality

But only on this day,
Have we gained this reward.

Trong pháp của Pháp-
vương

Lâu tu-hành phạm hạnh

Ngày nay được vô lậu

Quả báo lớn vô thượng

Chúng con ngày hôm
nay

Mới thật là Thanh-văn

In the Dharma Kings's Dharma,

Long have we cultivated
Brahman conduct.

Now we've obtained that non-
outflow,

The unsurpassed, great fruition.

Now we are all

Truly Hearers.

Đem tiếng đạo của Phật

Cho tất cả đều nghe

Chúng con ngày hôm
nay

Thật là A-la-hán

Ở nơi các thế gian

Trời, người và ma,
phạm,

Khắp ở trong chúng đó

And taking the sound of the
Buddha's Way,

We cause all to hear it.

Now we are all

Truly Arhats,

And in all the world,

With its gods, people, maras and
Brahmas,

Everywhere among them

Đáng lãnh của cúng
dường

Ồn lớn của Thế-Tôn

Đem việc ít có này

Thương xót dạy bảo cho

Làm lợi ích chúng con

Trải vô lượng ức kiếp

Ai có thể đền được.

Tay lãn chân cung cấp

We are worthy of receiving
offerings.

The World Honored One in his
great kindness,

Uses this rare thing,

To pity, teach.

And benefit us,

Throughout limitless millions of
eons.

Who could repay him?

Giving one's hands and feet,

Đầu đánh lễ cung kính
Tất cả đều cúng dường
Đều không thể đền được.
Hoặc dùng đầu đội Phật
Hai vai cùng công vác

Trong kiếp số hằng sa

Tận tâm mà cung kính,

Bowing reverently in obeisance,
Whatever offering one makes,
Never repays him.
If one bore him on one's head,
Or carried him upon one's
shoulders,
For aeons as numerous as the
Ganges' sands,
Exhausting one's mind in
reverence-

Lại đem dâng đồ ngon

Y phục báu vô lượng

Và các thứ đồ nằm

Cùng các món thuốc

thang

Gỗ ngưu-đầu chiên-đàn

Và các vật trân báu

Đề dựng xây tháp miếu

Y báu lót trên đất

Or further, if one used
delicacies,

And limitless valuable clothing,

And all types of bedding,

And various medicines,

Ox-head sandalwood,

And various precious gems,

Or stupas and temples

Covering the ground with
valuable cloth,

Như các việc trên đây
Đem dùng cúng dường
Phật
Trải kiếp số hằng sa
Cũng không đền đáp
được.

Các Phật thật ít có
Đấng vô lượng vô biên
Đến bất-khả tư-nghì
Đủ sức thần thông lớn,

And if with such things as these,
One made offerings
Throughout aeons as numerous
as the Ganges' sands,
One still never repays him.

The Buddhas are rare indeed.
Limitless and boundless,
Yes, inconceivable is the power,
Of their great spiritual
penetrations.

Bậc vô lậu vô vi

Là vua của các Pháp

Hay vì kẻ hạ liệt

Nhẫn việc cao thượng
đó,

Hiện lấy tướng phàm
phu

Tùy cơ nghi dạy nói

Without outflows,
unconditioned,

They are kings of all the
Dharmas.

For the sake of lesser beings,
They bear up under this work.

To common folks who grasp at
mark,

They teach what is appropriate.

Các Phật ở nơi pháp

Được sức rất tự tại
Biết các hàng chúng
sanh

Có những điều ưa muốn
Và chí lực của nó

Theo sức nó kham
nhiệm

Dùng vô lượng thí dụ

The Buddhas have, within the
Dharmas,
Attained to the highest comfort.
They understand all living
beings'

Various desires and delights,
As well as the strength of their
resolve,

According to what they can bear,

Using limitless analogies,

Mà vì chúng nói pháp
Tùy theo các chúng sanh
Trông căn lành đời trước

Lại biết đã thành thực

Hay là chưa thành thực

Suy lường những điều
đó

Phân biệt biết rõ rồi

They teach them the Dharma,
In accord with living beings'
Wholesome roots from former
lives.

And knowing those who have
matured,

And those who have not yet
matured,

Through such calculations,
They discriminate and
understand,

Ở nơi đạo nhất thừa

Tùy cơ nghi nói ba.

KINH DIỆU-PHÁP
LIÊN-HOÀ
QUYỂN THỨ HAI

Bậc thượng căn lãnh
ngộ, hàng trung hạ nổi
nghi, mở quyền bày thật

And in the pathway of One
Vehicle,

They appropriately speak of
three.

hội ba thời. Pháp mầu
tuyệt sự nói suy, của báu
không riêng tư, toàn giao
phó cho con nhà.

**NAM-MÔ PHÁP-HOÀ
HỘI-THƯỢNG PHẬT
BỒ-TÁT. (3 lần)**

Đức Như-Lai dụ nói ba
cõi làm nhà, ngoài cửa

ba cỡi bày ba thứ xe, các
con đua giành ồn ào,
Trưởng-giả mừng khoe,
thọ ký quả Phật không
sai.

NAM-MÔ VỊ-LAI
HOA-QUANG PHẬT.
(3 lần)